

Arrest

nr. 138 689 van 17 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Urus- Martan (Tsjetsjenië) waar u ook woonde. U bent getrouwd met S.-M. M. (...) (O.V. (...)) met wie u twee minderjarige kinderen heeft: Y. M. (...) (O.V. (...)) en A. M. (...) (O.V. (...)).

Op 19 september 2013 diende u samen met uw man een eerste asielaanvraag in in België. U baseerde zich daarvoor op de problemen die uw man had met de autoriteiten van uw land: hij had vernomen dat hij zou worden opgepakt door de veiligheidsdiensten omdat hij tijdens zijn islamlessen zagezegd jongeren zou aanzetten om de wapens op te nemen – in werkelijkheid was het omgekeerd: hij zou hen net afgeraden hebben zich bij jihadisten aan te sluiten en uit onvrede hadden enkele van zijn studenten hem vals beschuldigd bij de autoriteiten. Uw man ging daarop onderduiken maar in zijn afwezigheid

werd zijn vader tot twee keer toe opgepakt en mishandeld. Het Commissariaat-generaal (CGVS) besloot deze eerste asielaanvraag op 19 november 2013 echter met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 31 maart 2014 bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State (RvS). Zonder naar Tsjetsjenië te zijn teruggekeerd diende u samen met uw man op 16 april 2014 een tweede asielaanvraag in – daarbij baseerden jullie zich op het oorspronkelijke asielrelaas van uw man. Deze tweede asielaanvraag werd op 15 mei 2014 door het CGVS echter niet in overweging genomen. Jullie gingen daarop naar Duitsland waar u op 4 juli 2014 een asielaanvraag indiende. Aangezien daar beslist werd dat België verantwoordelijk was voor jullie asielaanvraag, keerden jullie terug naar België. Op 19 november 2014 tekende uw man beroep aan tegen de niet-inoverwegingname van zijn tweede asielaanvraag – de RVV deed in deze zaak tot nu toe nog geen uitspraak. Zelf diende u op 21 november 2014 een nieuwe, derde asielaanvraag in – uw man deed dat niet.

Voor uw huidige asielaanvraag beroept u zich nog steeds op de problemen van uw man waarover u reeds verteld had. Van een vriend kreeg uw man te horen dat zijn vader in de lente van 2014 was opgepakt in Tsjetsjenië. Tijdens jullie verblijf in Duitsland belde uw schoonvader zelf ook naar uw man en vertelde hem dat ook hij problemen kreeg omwille van hem: zo was hij verschillende keren opgepakt en vastgehouden door de autoriteiten. Na dit gesprek verkreeg uw man via een vertegenwoordiger van de republiek Itchkerië (i.e. Tsjetsjenië) in Duitsland een paspoort en een bewijs dat hij niet kan terugkeren. U voegt eraan toe dat uw man ook aan de kant van de strijders voor onafhankelijkheid staat.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u geen documenten voor aan de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, nl. de problemen die uw man had met de autoriteiten van uw land nadat hij vals beschuldigd was van het aanzetten tot geweld van studenten in zijn islamlessen. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat deze eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat het asielrelaas van uw man, waarop u zich baseerde, niet aannemelijk werd bevonden (zo legde uw man een niet aannemelijke onwetendheid aan de dag over de valse aantijgingen tegen hem die hij via zijn neef bij de OMON had vernomen en over de twee arrestaties van zijn vader; werd er geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat uw man zich over deze gebeurtenissen niet verder informeerde, zelfs niet na zijn vertrek uit het land en legde hij ongeloofwaardige verklaringen af over jullie reisroute naar België waardoor het vermoeden ontstond dat hij bewust cruciale identiteitsdocumenten achterhiel). Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Uw tweede asielaanvraag, die u baseerde op dezelfde elementen als uw eerste (i.e. de problemen van uw man), werd niet in overweging genomen; een beslissing waartegen u geen beroep aantekende. Bijgevolg staat de beoordeling in het kader van uw vorige asielaanvragen vooralsnog vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet – met name uw verklaring dat u hier bent omwille van de problemen van uw man waarover u al verteld heeft en het feit dat uw man te horen had gekregen dat zijn vader omwille van hem ook problemen kreeg met de autoriteiten en verschillende keren was opgepakt en vastgehouden (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 14 & 15) – moet worden beklemtoond dat deze eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets

dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt aangaande gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvraag – met name uw verklaring dat uw man aan de kant van de strijders voor de onafhankelijkheid (van Itchkerië) stond en tijdens zijn verblijf in Duitsland een paspoort van Itchkerië kreeg en ook een door Zakayev afgeleverd bewijs dat hij niet kan terugkeren (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 15) – moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen. Uw verwijzing naar de sympathie van uw man voor de Tsjetsjeense zaak blijft immers algemeen en vaag en hiermee toont u niet concreet aan dat dit element relevant is om de kans op bescherming in uw geval aanzienlijk groter te maken. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen: als u gevraagd wordt wat het paspoort van Itchkerië van uw man zou veranderen voor uw asielaanvraag, zegt u 'ik weet het niet' (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 15). Bovendien legt u dit bewuste paspoort of het door Zakayev afgeleverd bewijs niet voor aan de Belgische asielinstanties.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 19 september 2013 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 november 2013 werd afgewezen omdat geen enkel geloof kon worden gehecht aan het asielrelaas van haar man, waarop verzoekende partij zich baseerde, onder meer omwille van een niet aannemelijke onwetendheid in hoofde van haar man over de valse aantijgingen tegen hem die hij via zijn neef bij de OMON had vernomen en over de twee arrestaties van zijn vader, de onaannemelijkheid dat haar man zich over deze gebeurtenissen niet verder informeerde, zelfs niet na zijn vertrek uit het land en de ongeloofwaardige verklaringen van haar man over hun reisroute naar België waardoor het vermoeden ontstond dat hij bewust cruciale identiteitsdocumenten achterhield. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 121 934 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2014. Verzoekende partij diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd. De tweede asielaanvraag van verzoekende partij van 16 april 2014 werd door het Commissariaat-generaal op 15 mei 2014 besloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar derde asielaanvraag steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die haar man had met de autoriteiten van haar land van herkomst nadat hij vals beschuldigd was van het aanzetten tot geweld van studenten in zijn islamlessen. Daarnaast haalt verzoekende partij aan dat haar man aan de kant van de strijders voor de onafhankelijkheid (van Itchkerië) stond en tijdens zijn verblijf in Duitsland een paspoort van Itchkerië kreeg en ook een door Zakayev afgeleverd bewijs dat hij niet kan terugkeren.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Wat betreft de verklaring van verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag dat zij hier is omwille van de problemen van haar man waarover zij al verteld heeft en het feit dat haar man te horen had gekregen dat zijn vader omwille van hem ook problemen kreeg met de autoriteiten en verschillende keren was opgepakt en vastgehouden, stelt de Raad vast dat verwerende partij desbetreffend terecht het volgende motiveert in de bestreden beslissing: "*Met betrekking tot de*

verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraag dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet – met name uw verklaring dat u hier bent omwille van de problemen van uw man waarover u al verteld heeft en het feit dat uw man te horen had gekregen dat zijn vader omwille van hem ook problemen kreeg met de autoriteiten en verschillende keren was opgepakt en vastgehouden (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 14 & 15) – moet worden beklemtoond dat deze eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.” Er kan inderdaad niet worden ingezien om welke reden een herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven en het stellen van gegevens die in het verlengde liggen van dit ongeloofwaardig relaas in een opeenvolgende asielaanvraag erop zouden wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zijn. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt teneinde deze geciteerde motivering te weerleggen waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

Verder bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissing omtrent de verklaring van verzoekende partij dat haar man aan de kant van de strijders voor de onafhankelijkheid van Itchkerië stond en tijdens zijn verblijf in Duitsland een paspoort van Itchkerië kreeg en ook een door Zakayev afgeleverd bewijs dat hij niet kan terugkeren terecht het volgende gemotiveerd wordt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt aangaande gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvraag – met name uw verklaring dat uw man aan de kant van de strijders voor de onafhankelijkheid (van Itchkerië) stond en tijdens zijn verblijf in Duitsland een paspoort van Itchkerië kreeg en ook een door Zakayev afgeleverd bewijs dat hij niet kan terugkeren (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 15) – moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen. Uw verwijzing naar de sympathie van uw man voor de Tsjetsjeense zaak blijft immers algemeen en vaag en hiermee toont u niet concreet aan dat dit element relevant is om de kans op bescherming in uw geval aanzienlijk groter te maken. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen: als u gevraagd wordt wat het paspoort van Itchkerië van uw man zou veranderen voor uw asielaanvraag, zegt u ‘ik weet het niet’ (verklaring 3de AA 28.11.2014 vraag 15). Bovendien legt u dit bewuste paspoort of het door Zakayev afgeleverd bewijs niet voor aan de Belgische asielinstanties.”* De Raad stelt vast dat verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift een document uitgaande van de ministerraad van de Tsjetsjeense republiek Itchkerië d.d. 11 augustus 2014 met bijhorende vertaling toevoegt (bijlage 3). Evenwel dient vooreerst te worden vastgesteld dat desbetreffend document een kopie betreft en dat aan faxberichten en/of fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagmaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Bovendien kan aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielaanvraag worden bijgebracht enkel bewijswaarde worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Het door verzoekende partij aangebrachte document is dan ook niet van aard de kans aanzienlijk groter te maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Voor het overige gaat verzoekende partij niet verder in op voormelde geciteerde motivering waardoor ook deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.6. Betreffende het betoog van verzoekende partij dat artikel 3 EVRM werd geschonden, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggestuurd, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. Verzoekende partij merkt in haar verzoekschrift op dat wanneer de betrokkene aanvoert deel uit te maken van een groep die systematisch wordt blootgesteld aan een praktijk van slechte behandelingen, het volstaat dat deze

aantoont dat er ernstige en bewezen motieven aanwezig zijn om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij nergens concreet aangeeft tot welke groep die systematisch wordt blootgesteld aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in de zin van artikel 3 EVRM zij zou behoren. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekende partij in haar land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT